

נחתם היום : 20 בדצמבר 2021

המועד שעד אליו יש להגיש כתב הגנה : 5 לפברואר 2022, על-פי החלטה מיום 5 בדצמבר 2021

ת.א 31129-1019

בבית משפט השלום

בפני כב' הש' סנדר מקובר

בבת ים

בעניין:

1. אור אלקריאף (קטין) ת.ז. 21559053

באמצעות אפוטרופסיו התובעים 2 ו-3

2. ויקי אלקריאף, ת.ז. 039597059

3. כפיר אלקריאף, ת.ז. 40849846

ע"י עוה"ד אריאל פרייברג

מרחוב אבא הלל 7 (בית סלבר) רמת גן

טל: 03-7412358, פקס: 077-3180983

- נגד -

1. בית הספר יצחק שדה

2. עיריית בת-ים, ח.פ. 500262001

מרחוב נורדאו 17 בת ים

ע"י ב"כ עוה"ד טלי בן סימון, 21580

פדרבוש- בן סימון, עורכי דין

מרחוב עזה 52, תל אביב- יפו, מיקוד: 6818145

נייד: 0546-512521 טל: 03-64878383, פקס: 03-6488384

Talib_s@netvision.net.il

הנתבעים

3. ראובן גוני ע"מ 033625682

מרחוב זלמן ארן 14 חולון.

4. מדינת ישראל - משרד החינוך

רחוב השלושה 2, תל אביב – יפו.

כתב הגנה מטעם הנתבעת 2

הנתבעת 2 (להלן: "העירייה"), אשר תהא מיוצגת על ידי באת כוחה כמפורט בכותרת שלעיל, מתכבדת להגיש כתב הגנתה לבית משפט נכבד זה כדלקמן:

טענה מקדמית: שיהוי ניכר

1. האירוע נשוא הליך זה אירע לטענת התובעת ביום 14 למאי 2015.
2. התביעה המקורית, טרם שתוקנה לאחרונה החודש דצמבר 2021, נשוא הליך זה הוגשה ביום 22 באוקטובר 2019, קרי: לאחר ארבע וחצי שנים מיום קרות האירוע הנטען במסגרתה. העמדת התביעה על מכונה באמצעות התיקון נעשה לאחר שש וחצי שנים.
3. הנתבעת 2 טען כי המדובר בשיהוי ניכר ובלתי סביר על-פי כל אמת מידה, בכל הנוגע להגשת התביעה. זאת, מבלי שיש בכתב התביעה נימוק לקיומה של מניעה להגשת התביעה במועד סביר לאחר האירוע הנטען.
4. בעשותם כך, מנצלים התובעים את זכויותיהם הדיוניות במסגרת הליך זה, בחוסר תם לב מובהק.
5. חוק ההתיישנות קובע כי:
 "... אין חוק זה בא לפגוע בכל סמכות, לפי כל דין, לדחות תובענה או לסרב למתן סעד מחמת שיהוי".¹
6. הלכה היא כי: "דיני השיהוי אינם באים במקום הוראות ההתיישנות סטטוטוריות, אלא הם מתקיימים לצד הוראות אלה. תקופת ההתיישנות החוקית מהווה 'הגבול העליון' לחסימת זכות התביעה, ואילו השיהוי יכול שיחול בתוך תקופת ההתיישנות".²
7. הלכת תלמוד תורה הכללי נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ירושלים, שהיא ההלכה המורה כיום בכל הנוגע להחלת שיהוי בדין האזרחי, קובעת כדלקמן:
 "שיהוי בתוך תקופת ההתיישנות נוצר מקום שיש בהשתוות בפנייה לבית המשפט משום שימוש לא נאות בזכות התביעה הנתונה לתובע ופגיעה בציפייה הלגיטימית של הנתבע שלא להיתבע – שימוש המגיע כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי ...
 ... לצורך טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה, זנח התובע את זכות התביעה העומדת לו, או שבמשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. היו שהוסיפו תנאי חלופי שלישו שעניינו שיהוי שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע".³
8. זאת ועוד. הלכה היא כי: "בין יתר הדברים שישקול בית המשפט כאשר נטענת טענת שיהוי, יישקל הסעד המבוקש על ידי התובע וככל שמדובר בתביעת זכות בעלת משקל רב יותר, כך

1 סעיף 3 לחוק ההתיישנות. ההדגשה שלנו, כמובן, הח"מ.

2 ע"א 386/90, מזאריב נ' מזאריב,

ע"א 4682/92, עיזבון המנוח סלים עזרא שעה ז"ל נ' בית טלטש בע"מ. ההדגשות שלנו, כמובן, הח"מ.

3 ע"א 6805/99, תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה ע"י החיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ירושלים

יירתע בית המשפט מחסימתה בטענת שיהוי⁴.

9. ועתה, צא ולמד:

- 9.1. המועד בו נולדה עילת התביעה הוא 14 במאי 2015.
- 9.2. התביעה הוגשה ב- 22 באוקטובר 2019.
- 9.3. המדובר בשיהוי בלתי סביר על-פי כל אמת מידה.
- 9.4. אין כל הסבר במסגרת התביעה מדוע לא הוגשה התביעה בסמוך למועד האירוע.
- 9.5. התובעים אינם יכולים להצדיק את מחדלם זה בכך שקוימו עם הנתבעת משאים ומתנים בקשר עם התביעה, שכן אלה מעולם לא קוימו.
10. מאידך - בשל חלוף הזמן, מצבה של הנתבעת שונה לרעה וקשה לה הרבה יותר - **ארבע שנים וחמישה חודשים ושמונה ימים לאחור**, להעמיד הגנתה כדבעי:
 - 10.1. מאז האירוע השתנה תוואי החצר בבית הספר, ולא ניתן לצלם ולהביא בפני בית המשפט את התמונות, המוכיחות את גרסת הנתבעת.
 - 10.2. מאז האירוע התחלפו עובדי בית הספר שהיו בו ביום האירוע.
 - 10.3. קשה הרבה יותר לבקש ולקבל את עדותם של מי שנכחו באירו מפאת שכחה טבעית.
11. כך קורה שבשל מחדלי התובעים, שפעלו בגרירת רגליים באופן חסר הסבר סביר המניח את הדעת, יכולתה של העירייה לקבל יומה בפני בית משפט נכבד זה נפגמה, אבל טענות התובעים שכך נהגו - **מונחות בני בית משפט נכבד זה, במלואן**.
12. **ונשאלת השאלה:** האם יכולה להתקבל בנסיבות המתוארות לעיל תוצאה צודקת? נראה כי התשובה לשאלה זו **ברורה ושליטת**, ואם אלו לא הנסיבות המקנות לנתבעת דחייה על הסף מפאת שיהוי ניכר ובלתי סביר עד כדי שימוש בזכות משפטית שלא בתם לב - **לא ידענו שיהוי ניכר מה הוא**.
13. בית משפט נכבד זה מתבקש איפה לעשות שימוש לסמכותו ולהורות על דחיית/מחיקת התביעה מחמת שיהוי ניכר, היוצר עיוות דין שאינו מאפשר לעירייה לקבל יומה מלפניו.

טענה מקדמית רביעית: לכתב התביעה לא מצורפת חוות דעת מומחה בתחום הרפואה

14. כפי שעולה מכתב התביעה, טענות התובע, לרבות לעניין הנזק הנטען בתביעה ולעניין הקשר הסיבתי בין האירוע נשוא התביעה לבין אותו נזק נטען, הינם עניינים שברפואה. על-פי תקנות סדר הדין האזרחי, התשנ"ט- 2018 (להלן: "**התקנות**"), היה על התובע לצרף לכתב תביעתו חוות דעת רפואית לצורך הוכחת עניין שברפואה. **התובע לא צירף חוות דעת רפואית במסגרת התביעה**.

⁴ ע"א 6805/99, תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה ע"י החיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ירושלים שם, פסקה 15.

15. בהיעדר חוות דעת רפואית המבססת את טענות התובעת הן לעניין הנזק, והן לעניין הקשר הסיבתי הנטען בכתב התביעה בין נזקיו הנטענים והמוכחשים של התובע ובין מעשי ו/או מחדלי הנתבעת המוכחשים אף הם, לא עומדת לתובע כל עילה כנגד הנתבעת, ודין תביעתו דחייה/ מחיקה על הסף.

16. בית משפט נכבד זה מתבקש לעשות שימוש לסמכותו על פי תקנות סדר הדין האזרחי, התשנ"ט-2018, ולהורות על מחיקת/ דחיית התביעה על הסף, בהיעדר עילה, גם מהטעם של אי צירוף חוות דעת רפואית לכתב התביעה.

מבלי למעט מכל האמור לעיל ומחמת הזהירות בלבד תטען הנתבעת לגוף סעיפי כתב התביעה כדלקמן:

17. העירייה מכחישה את כל העובדות ואת כל הטענות הנטענות בכתב התביעה. זאת, למעט אותן עובדות ואותן טענות שבהן תודה במסגרת כתב הגנתה במפורש.

18. עובדות האירוע הנטען בכתב התביעה אינן ידועות לנתבעת. לפיכך שומרת העירייה על זכותה לתקן את כתב הגנתה, אם וככל שיתבררו לה הפרטים המלאים.

19. כל טענות כתב ההגנה נטענות לחילופין ו/או על דרך ההשלמה, הכול, על-פי הקשר הדברים והדבקים.

20. העירייה אינה מקבלת על עצמה את עול ההוכחה ו/או נטל הראייה, ודבר מהאמור והנטען בכתב הגנה זה לא יתפרש בניגוד לכך.

21. תוכנם קבילותם והרלוונטיות של המסמכים אשר צורפו לכתב התביעה מוכחשים בזאת.

22. העירייה מתנגדת להגשת כל מסמך שלא באמצעות עורכו ושומרת בזאת על זכותה לחקור את עורכי המסמכים בחקירה נגדית, אם וככל שתתבקש הגשת איזה שהוא מסמך כראייה במסגרת הליך זה.

23. טרם התקבל מהתובע טופס ויתור סודיות ומשכך טרם עלה בידי העירייה לאסוף את מלוא התיעוד הרפואי הרלבנטי הנוגע לו. הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב הגנתם, לאחר שיהיה בידיהם מלוא התיעוד הרפואי הנוגע לתובע.

24. מוכחש האמור והנטען בסעיף 1 לכתב התביעה.

24.1. בית הספר יצחק שדה אינו יכול להוות נתבע שכן הוא איננו ישות משפטית כלל,

אלא לכל היותר מסגרת חינוכית, המופעלת על ידי משרד החינוך.

24.2. בית הספר המופעל על ידי משרד החינוך, אינו "הבעלים" של מבנה בית הספר

ואולם הוא המחזיק בו, באמצעות משרד החינוך, אחראי לשטח המצוי בתחומו,

ולשלומם של התלמידים הלומדים בו.

25. מוכחש האמור והנטען בסעיף 2 לכתב התביעה.

25.1. העירייה היא בעלי המבנה בו מופעל בית ספר יצחק שדה על ידי משרד החינוך.

25.2. העירייה אינה מפעילת בית הספר. משרד החינוך הוא מפעיל בית הספר.

26. האמור והנטען בסעיף 3 לתביעה אינו מוכחש.

27. האמור והנטען בסעיף 4 לכתב התביעה אינו מוכחש.

28. מוכחש האמור והנטען בסעיף 5 לכתב התביעה.

28.1. התיאור המובא בסעיף זה אינו אמת (לשון המעטה).

28.2. התובע לא "הלך ונתקל" במכשול שהושם לפתחו.

28.3. תיאור האירוע כפי שהועלה על הכתב בדו"ח אירוע תאונה מספר 69316 בבית הספר גורס כדלקמן: "בחזרה ממופע בהיכל התרבות בדרכו לכיתה,

סטה אור מהשביל המרוצף ורץ בשביל העפר, למרות בקשתה של הסייעת בבית הספר אילנית שלא ירוץ פן ייפול. בזמן הריצה מעד אור ונחבל ברגלו.

אילנית שנכחה בזמן הנפילה, ליוותה אותו למזכירות, הוזמן פרמדיק, סבו של אור הגיע".

רצ"ב דו"ח האירוע ומזכרים מזמן אמת התומכים בו שנערכו על ידי מורת התובע וסייעת שנכחה במקום.

29. יש להבהיר:

29.1. התובע 1 אינו ילד רגיל ש"הלך לתומו בחצר בית הספר", אלא ילד שהיו לו בעיות התנהגות קשות ובלתי מטופלות הרבה לפני האירוע נשוא תביעה,

עליהן שוחחו גורמים בבית הספר עם הוריו לא אחת. תיקו של הילד מבית הספר יתבקש ויוצג במסגרת הליך זה, כראייה לאמור לעיל.

29.2. התובע 1 לא הלך אלא רץ. הדבר היה למרות שהוזנה והתבקש מפורשות על ידי מורתו במעמד הירידה מהאוטובוס ללכת באופן שקט ומסודר, כמו כל ילדי הכיתה. התובע לא נשמע להוראת מורתו שעמדה בדלת האוטובוס ספרה את הילדים והשגיחה על מעברם מהפעילות בה נכחו לכיתה בה הם לומדים, שהתריעה בו מפורשות לבל ירוץ, והוא רץ ולכן נפל.

29.3. סייעת לילד אחר שהייתה נוכחת המקום עזרה לתובע לקום, לקחה אותו למזכירות ביתה ספר, שם הוזמנו שירות מגן דוד אדום וכן אימו-הכול, על-פי נוהל מסודר למקרים מסוג זה. פרמדיק הגיע וטיפל בילד, סבו הגיע והוא עזב את תחום בית הספר.

29.4. בהינתן שלא ניתן להעמיד מורה על כל תלמיד, ובהינתן שלא ניתן למנוע מילד שמחליט על דעת עצמו לנהוג אחרת ממה שהוא נדרש לנהוג ונפגע כפועל יוצא מכך, אין כל מקום לטענה בדבר רשלנות של בית הספר.

- 29.5. אף ילד לא רץ ולא נפגע בנסיבות, פרט לתובע 1. ללמדך שלא בית הספר התרשל במסגרת האירוע נשוא התביעה, אלא התובע 1 שלא שמע להוראות הסייעת שליוותה את כיתתו, נהג באופן לא זהיר.
- 29.6. כך או אחרת, אין בכל אלה התרשלות של העירייה.

30. מוכחש האמור והנטען בסעיף 6 לכתב התביעה.

- 30.1. התובע יודע היטב מה הן הנסיבות בגינן רץ בניגוד להוראות הסייעת שנכחה במקום, מעד ונפל.
- 30.2. האירוע לא נגרם מ"חפץ" שהיה בשליטת העירייה, אלא בשל כך שלא שמע להוראות מוריו בבית הספר, סטה משביל המרוצף מיועד היה להליכה, רץ ולא הלך בניגוד להוראות מפורשות שקיבל, ולפיכך מעד.
- 30.3. אין בנסיבות אלה כל סיבה להסיק שהעירייה התרשלה בנסיבות.
- 30.4. נטל הוכחת רכיבי התביעה היה ויישאר על התובע בעצמו, מהחל ועד כלה.

31. מוכחש האמור והנטען בסעיף 7 לכתב התביעה.

- 31.1. לעירייה אין כל קשר לאירוע נשוא התביעה. לא העירייה מפעילה את בית הספר, לא העירייה הזמינה שיפוצים לבית הספר, ולא העירייה השאירה שיירי חומרי בנייה בשטח בית הספר ו/או לא פיקחה על סילוקם, לאחר סיום העבודות בשטח, ככל שכך אכן אירע.
- 31.2. התובע לא נפגע כיוון שהעירייה שאין לה שום קשר למקרה, התרשלה. המדובר בטיעון אבסורדי ממש.
- 31.3. התובע לא נפגע בשל מכשול בבית הספר, או מפאת שתחום מבנה בית הספר אינו מוגן. מי שרץ יכול למעוד ולפול בכל מקום, ללא כל קשר לקיומה של סביבה בטוחה ומוגנת.
- 31.4. התובע לא מעד בשל תחזוקה לקויה של מבנה בית הספר, אלא מפני שרץ ואיבד את שיווי משקלו.
- 31.5. למיטב ידיעת העירייה, הטענה כאילו האחראים על התובע לא הזהירו אותו בנסיבות אינה נכונה, וזאת מבלי לקבל את הטענה כי על מוריו של ילד, כל ילד, להזהיר אותו בכל שעה משעות היום לבל ירוץ וייפול. בנסיבות- הוזהר התובע על ידי מורתו כמו כל ילדי הכיתה לא לרוץ וללכת באופן מסודר לכיתה, והוא לא שמע לאזהרה זאת, רץ, מעד נפל ונחבל.
- 31.6. הטענה כאילו גורמי בית הספר היו לא אכפתיים כלפי הילד היא לכל הפחות תמוהה מקום בו הוא הוזהר, לא שעה לאזהרות ונפל ומשנפל טופל- הוזמן מד"א למקום ואימו נקרא לבוא ולקחתו.
- 31.7. התובע נפגע מכיוון שבניגוד לבקשת האחראים עליו, רץ ולא הלך ולכן מעד, תחת הגעה לכיתתו בשלום כמו יתר בני כיתתו שהלכו והגיעו ללא פגע.
- 31.8. למיטב ידיעת העירייה, לשיפוצים שנערכו בבית הספר באותו זמן, אין ולא היה כל קשר לאירוע הנפילה. התובע נפל מכיוון שרץ ואיבד את שיווי משקלו.

32. מוכחש האמור והנטען בסעיפים 8-10 לכתב התביעה.

- 32.1. זאת, לרבות עצם קרות האירוע על נסיבותיו הנטענות ולרבות הקשר הסיבתי בין האירוע הנטען (והמוכחש) לבין מעשיה ו/או מחדליה הנטענים והמוכחשים של העירייה ולרבות הקשר הסיבתי בין האירוע הנטען לבין הנזקים הנטענים והמוכחשים כשלעצמם.
- 32.2. ככל שהאמור והנטען בסעיף 8 לכתב התביעה הוא נכון הרי שסיבת נפילתו של התובע נעוצה בכך שלא שעה לדרישת מוריו כי ילך בשביל המרוצף כיתר ילדי הכיתה, שהגיעו בשלום לכיתתם.
- 32.3. כיתה שלמה של ילדים חזרה מאותו אירוע ואף לא אחד מהם רץ נפל ונפגע. זאת, ללמדך שהתובע 1 נפל ונפגע לא מפני שמבנה בית הספר היווה סביבה מסוכנת אלה מפאת שהתנהגותו היא שסיכנה אותו, והסיכון שבגינה התממש.
- 32.4. כך או אחרת, אין לעירייה כל קשר למקרה, והעירייה גם לא התרשלה במסגרתו.

33. מוכחש האמור והנטען בסעיף 11 לכתב התביעה.

- 33.1. הניסיון המלאכותי וחסר תם הלב לקשור הפרעות מהן סובל התובע 1, לאירוע בו עוסק כתב התביעה, ולנתבעת 2 בכלל כל זאת, הוא יותר ממקומם וחסר תם לב. זאת, ולו מפאת שהמסמכים הרפואיים המצורפים לכתב התביעה מעידים כי בעיותיו של תובע זה לא החלו או החמירו עם האירוע נשוא התביעה אלא התחילו הרבה קודם לכן.
- 33.2. לכל הקורא את המסמכים הרפואיים המצורפים לכתב התביעה מתחוור על נקלה כי מדובר בילד שהופנה על ידי אימו למומחית לנוירולוגית ילדים בתלונה שהוא סובל מנטייה "להתפרצויות זעם" ו"סף תסכול נמוך", וכי "מאז ומתמיד היה תזזיתי". במסמכים נכתב כי נבדק בעבר על ידי פסיכיאטרית "בירור שלא הומשך". במסמכים מתואר התובע על ידי מורתו כילד "תזזיתי" ו"לא תמיד קשוב לבקשות מורים" וכי לעיתים לא מקבל מרות מורים". במסמכים נכתב שהאם מעידה על בעיות התנהגות קלות, "היפראקטיביות" ו"אימפולסיביות". מורתו של התובע 1 מתארת אותו כבעל "בעיית קשב קלה".
- 33.3. לאור כל אלה אלא יותר נכון לתאר את האירוע כביטוי לאותן בעיות של התובע שלא טופלו, ולא כסיבה להן.
- 33.4. כל הטענות הרפואיות שאינן מעוגנות בחוות דעת רפואית ערוכה כדין על-פי התקנות, מוכחשות בזאת ודינן דחייה/מחיקה על הסף.
- 33.5. העירייה שומרת על זכותה לבדוק את התובע על ידי מומחים רפואיים מטעמה, ולהגיש חוות דעת מטעמה, לאחר שיומצא לידי באת כוחה טופס ויתור סודיות רפואית חתום כדין.
- 33.6. מוכחשים תכנם ואמיתותם של המסמכים הרפואיים שצורפו לכתב התביעה ועורכי המסמכים נדרשים לחקירה בבית משפט.
- 33.7. זאת ועוד. העירייה לא הזמינה את העבודות בשטח בית הספר, לא בחרה את הקבלן שביצע את העבודות ואין ה מדובר בקבלן המנוי על הקבלנים המורשים לעבוד עבור העירייה, לא התקשרה עם הקבלן, לא נתנה אישורה להשאר שיירי

העבודות בשטח בית הספר, לא ידעה על כך, ולא הייתה אחראית לפנות שיירים משטח בית הספר, עליהם לא ידעה.

34. מוכחש האמור והנטען בסעיף 12 לכתב התביעה.

- 34.1. ככל שנתורה לתובע צלקת מכוערת הרי שאין לו להליך אלא על עצמו בלבד על כך שבניגוד להוראות מורתו, רץ בשטח בית הספר, איבד את שיווי משקלו ונפל, תחת הליכה באופן מסודר לכיתתו ככל ילדי הכיתה שהגיעו בשלום למחוז חפצם, באותן נסיבות בדיוק.
- 34.2. כך או אחרת- הצלקת בגינה תובע התובע אינה לפתחה של העירייה, שאין לה כל קשר לנסיבות נפילתו.

35. מוכחש האמור והנטען בסעיף 13 לכתב התביעה.

- 35.1. התובע לא יכול לשמור על זכות שאין לו מלכתחילה.

36. מוכחש האמור והנטען בסעיף 14 לכתב התביעה.

- 36.1. הטיפול הפסיכולוגי לו נזקק התובע החל הרבה לפני האירוע נשוא התביעה וכל ניסיון לקשור אותו לאירוע זה, לעירייה בכלל זאת, נגוע בחוסר תם לב מובהק.
- 36.2. הרבה ילדים רצים ונופלים, והוריהם אינם רואים בכך עילה לטיפול פסיכולוגי ו/או טיפול תרופתי ו/או תביעה משפטית נגד העירייה שבתחומה קרה הדבר.

37. מוכחש האמור והנטען בסעיף 15 לכתב התביעה.

- 37.1. נראה כי לא בכדי לא מפורטת טענה מופרכת זו.
- 37.2. קטין בכיתה ד' זקוק לעזרה וסיוע גם אם לא נחבל ונפל.
- 37.3. כל מי שנופל ונחבל זקוק לסיוע קצר מועד וחולף, ולא מצאנו כל ראייה לכך שהתובע שונה במובן זה מכל אחד אחר.
- 37.4. איש לא זקוק ליתר סיוע לכל חייו, רק בשל כך ששיש לו צלקת ברגלו. גם לא התובע.

38. מוכחש האמור והנטען בסעיף 16 לכתב התביעה.

- 38.1. לתובע 1 לא נגרם כל נזק גוף, שחוק בריאות ממלכתי לא נשא בהוצאותיו ו/או שיפה אותו בגין.

39. מוכחש האמור והנטען בסעיפים 17 עד 19 לכתב התביעה.

- 39.1. העירייה אינה חייבת לפצות את התובעים ו/או מי מהם.
- 39.2. התובעים מפריזים בתיאור נזיקיהם ובתיאור סבלו של התובע 1.
- 39.3. הסכומים הנטענים על ידי התובעים מוגזמים וחסרי כל בסיס במציאות ו/או בדין.
- 39.4. ראשי הנזק הנטענים על ידי התובעים רחוקים ו/או אינם בני תביעה.

- 39.5. התובע גרס ברשלנותו המכרעת ו/או התורמת לנזקיו הנטענים. גם להוריו התובעים 2 ו-3 חלק, כמובן, בשיעור נזקו שהוא פועל יוצא מבעיות בלתי מטופלות שמהן סבל כקטין.
- 39.6. התובע ו/או הוריו- בהיותו קטין במועד האירוע, התובעים 2 ו-3, לא עשו דבר, ולחלופין, לא עשו די להקטנת נזקיו. בשום מקרה אין הנתבעת חבה באותם נזקים שניתן היה לצמצם או להקטין. יש לנכות מכל פיצוי שיפסק, אם יפסק לתובע, את אותם נזקים שיכול היה לצמצם או להקטין.
- 39.7. גם אם נפגע התובע כתוצאה מהאירוע נשוא התביעה, הייתה הפגיעה קלה ותוצאותיה חלפו, ואם נגרמו לו נזקים כלשהם, הרי אלה נזקים קלים ובלתי משמעותיים.
- 39.8. מכל סכום העלול להפסק נגד הנתבעת, יש לנכות כל פיצוי, מענק, גמלה, טובת הנאה, תשלום או יתרון, בין כספי ובין בשווה כסף, שהתובעת קיבלה או עשויה הייתה לקבל מכל גורם שהוא בקשר לנזק.
- 39.9. התובע אינו זכאי, כמובן, לכל פיצוי בגין טיפול שקיבל או שיקבל בעתיד, מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

40. מוכחש האמור והנטען בסעיף 19 לכתב התביעה.

- 40.1. מוכחשת זכאותם של התובעים ו/או מי מהם לטעון באופן המנוגד לדין והפסיקה.

סוף דבר:

41. מצב בו ילד רץ נופל ונחבל לא אמורה להוות עילת תביעה כנגד העירייה בה מצוי בית ספר, או עילת תביעה כלל. ילדים נופלים גם בביתם ואין איש החושד כי הוריהם רשלניים ביחס אליהם. אין כל סיבה לקבוע כך רק משום שילד נופל מחוץ לביתו.
42. מקרי מעידה כגון זה נשוא התביעה, מצערים ככל שיהיו, הם מנת חלקם של ילדים רבים ולא מעט הורים. ואם כל הורה שילדו ירוץ למרות שהוזהר שלא לרוץ, ייפול ויחבל, והכול- בשל בעיות בלתי מטופלות מהן הוא סובל, יתבע את הציבור בשל כך- אנא נבוא ? !
43. לאור כל האמור לעיל מתבקש בית משפט נכבד זה להורות על דחיית התביעה על הסף ולחילופין להורות על דחיית התביעה לגופה.
44. עוד מבוקש כי בית משפט נכבד זה יורה על החזר הוצאות הנתבעת ושכר טרחת באי כוחה בצירוף מע"מ כדין. אין כל צדק בכך שציבור משלמי המיסים של עיריית בת-ים יישא בהוצאות הגשת תביעה מקוממת מסוג זו נשוא התביעה ואילו מגישה יצאו פטורים בלא כלום. בכך יש מסר ברור כי הגשת תביעות כנגד גוף ציבורי בבחינת "שיטת מצליח" רק מפני שכיסו לכאורה עמוק, המכבידה על ערכאות, מאטה את קצב תפקודן ופוגעת באלה הזקוקים לערכאות באמת, שאינם מקבלים סעדים דחופים הדרושים להם מפאת שמערכת בתי המשפט עמוסה לעייפה בתביעות סרק, מקובלת על בתי המשפט ואף מקודמת על ידו- והצדק דורש כי לא ראוי שכך יהיה.

פרטי מוסד

סל מוסד:	510230	שם מוסד:	יצחק שדה א	שלב חינוך:	יסודי בלבד
מעמד משפטי:	רשמי	סוג מוסד:	רגיל	מיקוד:	59577
מנהל/ת המוסד:	ליאורה קשפיצקי	כתובת:	השקמה 28, בת ים	דוא"ל:	liorakrz@hinuchm.k12.il
טלפון:	03-5530466	פקס:	03-5529522		

פרטי אירוע

תאריך האירוע:	14/05/2015	שעה:	12:30	במסגרת פעילות בית ספרית:	כן
מסגרת הפעילות:	חזרה ממופע בהיכל התרבות	מקום האירוע:	חצר	נסיבות האירוע:	נפילה
תיאור האירוע:	בחזרה ממופע בהיכל התרבות, בדרום לכיתה, סטה אור מהשביל המרוצף ורץ בשביל העפר, למרות בקשתה של הסייעת בביה"ס, אילנית, שלא לרוץ פן יפול. בזמן הריצה, מעד אור ונחבל ברגלו. אילנית שנכחה בזמן הנפילה, ליוותה אותו למזכירות. הוזמן פרמדיק, סבו של אור היגיע אור זתבה (עובד מינהלת)				
פרטי מדווח למנהל:					

פרטי עדים

גורם/ תפקיד	שם מלא	טלפון	כתובת מגורים
סייעת	אילנית בן שמחון	0546564992	טבוקין 3, בת ים
תלמיד	גניש מוריה	035515550	ה' / נג' מ 8 ג' - א

פרטי נפגעים

נפגע 1 מתוך 1:

מספר זיהוי	שם מלא	שם אב	שם-אם	מין	ת. לידה	כיתה	טלפון	כתובת מגורים
215590530	אלקריאף אור	ג'כ"ר	ג'י' א'	ז'	22/10/2005	ד' 2	054970005	בר יג' 3, 13
הערה:	גפיים תחתונות .							
טיפול רפואי במוסד:	פרטי מוסד: אור זתבה (עובד מינהלת), העברה לטיפול נוסף: פרמדיק, פינוי באמצעות: מד"א - רגיל, אשפוז בביה"ל, מלווה: סבא, (סבא), שעת ליווי: 13:00.							
פרטי דיווח למשפחה:	תאריך: 14/05/2015, שעה: 12:35, מקבל ההודעה: יוסי (אמא), טלפון אליו נמסרה ההודעה: 054-2700910, מוסר ההודעה: אור זתבה (עובד מינהלת), הערה: הפרמדיק בחר להזמין אמבולנס.							

ט.ס.ס

תאריך:

חתימת המנהל:

יש להפיץ את הדוח חתום על ידי המנהל בדואר בהתאם לרשימת התפוצה הבאה:
מקור - הקרן הפנימית לביטוחי ממשלה בהנהלת "ענבל" חברה לביטוח בע"מ, רחוב ערבה 3, קריית שדה התעופה ת.ד. 282, נתב"ג 70100 (על המעטפה יש לציין "דוח על תאונה").
*העתק - למפקח/ת על ביה"ס/ הגן.
*העתק - למנהל/ת המחלקה לחינוך ברשות המקומית/בעלים של המוסד החינוכי.
*העתק - תיק תאונות במוסד החינוכי.
* כאשר מדובר בדיווח משלים בלבד יש לשלוח רק לגורם הרשום במקור ללא העתקים.

14.5.15 -

ביאור סוגיות 14, 15, 16, חזקוני מקור צדק . ספיקה
פירושם , חזקוני

כשנבדקו ארבעה , ודבר למאונס אבוס ארבעה
בדבר דבר , דבר ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
מאונס אבוס , ספיקה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
תק צד' בלוקט ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
פירוש ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה

כח' חזקוני

למאונס . צד' 2

12.5.15

1930

১০০০ ১০০০ ১০০০

אברהם בן יצחק - רב חסיד אברהם

שם המורה: ד"ר אביגיל גורן

תאריך: 08.06.2023

מספר תיק: 123456789

הערה: כל הנתונים הם לדוגמה בלבד.

80

אשר יצאנו ממצרים ואלה שמות האנשים אשר יצאו:

ପଞ୍ଜାବ ଓ ଡାକ୍ତରୀ ଆଦି ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ୧୫ ଲେ

על-פי חזקת השואה